

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci navrhovatele: **J. P.**, proti odpůrci: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, v řízení o žalobě proti rozhodnutí odpůrce ze dne 7. dubna 2015, č.j.: OD 226/15-2/67.1/15069/NL, **t a k t o** :

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Ve shora označené věci podal navrhovatel žalobu proti rozhodnutí odpůrce ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Sdělením ze dne 26. 8. 2015 oznámil odpůrce krajskému soudu svůj záměr uspokojit navrhovatele ve smyslu § 62 odst. 1 s. ř. s. a § 153 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), konkrétně provedením změny žalobou napadeného rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení. Současně sdělil, že k tomuto postupu mu byl nadřízeným správním orgánem v souladu s § 153 odst. 2 správního řádu udělen souhlas.

Dle § 62 odst. 1 s. ř. s. dokud soud nerozhodl, může odpůrce vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jímž navrhovatele uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob. Svůj záměr navrhovatele uspokojit sdělí správní orgán soudu a vyžádá si správní spisy, pokud je již soudu předložil.

Dle § 62 odst. 2 s. ř. s. předseda senátu stanoví lhůtu, v níž je třeba rozhodnutí vydat, opatření nebo úkon provést a oznámit je navrhovateli i soudu; uplyne-li tato lhůta marně, pokračuje soud v řízení.

Protože krajský soud shledal, že postupu odpůrce dle § 62 s. ř. s. nebrání žádná zákonná překážka, stanovil shora požadovanou lhůtu a to v takové délce, kterou považoval za dostačující pro realizaci záměru odpůrce. Současně účastníky sporu upozornil, že uplyne-li tato lhůta marně, bude v řízení pokračovat.

Dne 13.10.2015 vydal odpůrce pod č.j. OD 226/15-11/67.1/15069/NL KULK 70949/2015, dle § 97 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 98 téhož předpisu rozhodnutí, kterým ve zkráceném přezkumném řízení s odkazem na § 153 odst. 1 písm.

a) správního řádu změnil původní výrok žalobou napadeného rozhodnutí, kterým bylo odvolání navrhovatele do rozhodnutí Městského úřadu Turnov, odboru dopravního (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 20.1.2015, č.j.: OD/15/2301/AZD, sp. zn.: OD/14/18819, zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v plném rozsahu potvrzeno, tak, že výrok rozhodnutí ze dne 7. 4. 2015, č.j.: OD 226/15-2/67.1/15069/NL, byl změněn a doplněn následovně:

„Po projednání podaného odvolání odbor dopravy Krajského úřadu Libereckého kraje napadené rozhodnutí podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušuje a věc vrací k novému projednání správnímu orgánu I. stupně.“

Důvody změnového rozhodnutí odpůrce objasnil tím, že po přezkoumání všech skutečností dospěl k závěru, že rozhodnutím, které napadl navrhovatel žalobou u krajského soudu, došlo k porušení § 49 odst. 1 správního řádu.

Usnesením ze dne 14.10.2015, č.j. 30A 78/2015-65, vyzval krajský soud navrhovatele, a to v souladu s § 62 odst. 3 s. ř. s., aby se ve lhůtě 1 měsíce od doručení výzvy vyjádřil, zda je postupem správního orgánu uspokojen. Dle poslední věty citované normy zmeškání takto stanovené lhůty nelze prominout. Na tuto výzvu žalobce nezareagoval.

Dle § 62 odst. 4 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen. Soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhovatel ve stanovené lhůtě, jestliže je ze všech okolností případu zřejmé, že k jeho uspokojení došlo.

Nejvyšší správní soud vymezil ve svém rozhodnutí ze dne 25.6.2014, č.j. 6As 156/2013-28, kritéria, na základě kterých lze bez pochybností dospět k závěru, že řízení o žalobě je možné zastavit z důvodů uspokojení navrhovatele, neboť pro daný postup byly naplněny zákonné podmínky obsažené v § 62 s. ř. s. V citovaném rozhodnutí se uvádí následující: *„Institut uspokojení navrhovatele, který do správního soudnictví promítá zásady hospodárnosti, efektivity a subsidiarity soudní ochrany, je koncept blízký institutu smíru v civilním procesu. Slouží jako prostředek dosažení nápravy stavu vyvolaného vadným rozhodnutím správního orgánu, který v průběhu soudního řízení proti svému rozhodnutí provede jakousi sebereflexi a svou vlastní aktivitou odstraní předmět sporu. K tomu zákon stanoví následující podmínky: a) řízení před soudem bylo zahájeno a soud dosud ve věci nerozhodl, b) jsou splněny podmínky řízení před soudem a nejde o případy, kdy by byly dány další důvody pro odmítnutí návrhu nebo pro zastavení řízení, c) správní orgán sdělí soudu záměr navrhovatele uspokojit, d) správní orgán má k takovému postupu odpovídající pravomoc, e) postup správního orgánu nezasáhne práva a povinnosti třetích osob, f) dojde k uspokojení navrhovatele a g) soud shledá postup správního orgánu v souladu se zákonem (k podrobnému vymezení institutu uspokojení navrhovatele viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13.7.2010, č.j. 3Ads 148/2008 – 70, publ. pod č. 2130/2010 Sb. NSS, všechna v tomto rozsudku citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Tyto podmínky musí být splněny kumulativně a dané ustanovení je tak třeba interpretovat jako celek. Nelze z něj vydělit pouze určité právní pravidlo, aniž by to vedlo k posunu či pozbytí smyslu celého ustanovení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2013, č.j. 6Ads 3/2013 – 41).“*

Na základě popsaného vývoje případu dospěl krajský soud k závěru, že v projednávané věci došlo postupem odpůrce k uspokojení navrhovatele při dodržení všech zákonných podmínek obsažených v § 62 s. ř. s. Odpůrce shora označeným

rozhodnutím zrušil prvoinstanční správní rozhodnutí, kterým byl navrhovatel shledán vinným ze spáchání správního deliktu a byla mu za toto jednání uložena pokuta. Navrhovatel tedy dosáhl záměru sledovaného podanou žalobou. Krajský soud proto řízení podle § 47 písm. b) s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s. Dle něj vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Z obsahu soudního spisu však žádné náklady, které by navrhovateli v souvislosti s daným soudním řízením vznikly, nevyplývají. Navrhovatel nebyl v řízení zastoupen, a pokud jde o poplatkovou povinnost, byl usnesením zdejšího soudu ze dne 12. 8. 2015, č. j. 30A 78/2015-51, které nabylo právní moci dne 24. 8. 2015, od soudního poplatku zcela osvobozen, neboť splnil podmínky stanovené v § 36 odst. 3 s. ř. s. Proto krajský soud rozhodl o nákladech řízení, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové 24. února 2016

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu